

Tekeningen van Anne-Mie Van Kerckhoven voor het eerst tentoongesteld in Wiels

'De kop tekent, de hand denkt'

Zo'n driehonderd tekeningen van de Antwerpse kunstenaar Anne-Mie Van Kerckhoven, kortweg AMVK, zijn vanaf vandaag te zien in het centrum voor hedendaagse kunst Wiels in Brussel. De tekeningen, die dateren uit de periode van 1974 tot 2008, worden voor het eerst getoond. 'Een woekering van beelden uit het onderbewuste', zegt AMVK.

DOOR GISEL WILCKX-ROOS

SKETCHES • Onderwerpen maar vooral stijl en aanpak gaan in die meer dan dertig jaar alle richtingen uit. Popart, cartoons, undergroundstrips, surrealisme, Cubra, films en pornobladen hebben elk op een bepaalde manier hun stempel gedrukt. Maar aan de basis ligt Van Kerckhovens eigenzinnige verkenning van mystiek, gender en erotiek.

De tekeningen laten een onoverwachten kunst van AMVK zien. De kunstenaar groeit in Brussel en buitenland bekendheid met haar multimediala-installaties, waarin ze audio, video, computer en samen met constructies en kleine films en korte technologische museale gebouwen. Maar ook in haar tekeningen en kleurrijke collages geeft ze haar lichaam en het, het obscure en het beeld van de vrouw.

"Ik ben altijd blijven oekelen", zegt Anne-Mie Van Kerckhoven (56). "Maar ik heb mijn tekeningen nooit anders toe te lichte wereld omdat daar geen tekenen met bewust, het niet in de jaren naartoe de wereld, ging maar eeningproefte kunst. Nu mag de laatste tijd haar weer aan de macht komen. Mischien heeft dat 'ik' twee of drie sterven invloed gehad."

AMVK maakt tegelijk als dagelijks een tekening, soms twee of drie. "Nu, ik

■ At the end of the world, 1975.

■ In the room / In the room, 2005.

■ Poly, 2005-2008.

■ Van Kerckhoven: "Ik zie mijn fantasie en interesse veranderen, een opgroeiende vrouw in het laatste kwart van de twintigste eeuw. Wat is ook voor mij interessant om alles te blijven te zien."

beschouw het niet als een dagboek maar eerder als een overzicht van mijn denk wereld. Tegelijk plaatst het tekentijd mij met beide voeten op de grond. Ik kan de dag nu beginnen. Ik gebruik altijd een solide voorwerp, en meestal een groot papier. Dan moet ik alvast weten kiezen wat."

De de jong van dit tijds. Maar nu je AMVK evolueert. "Ik zie mijn fantasie en interesse veranderen, een opgroeiende vrouw in het laatste kwart van de twintigste eeuw. Wat is ook voor mij interessant om alles te blijven te zien."

De driehonderd tekeningen zijn verspreid maar chaotisch opgehangen in

een labirynthische constructie, die tempestiek wandelt bij de multimediala van verspreide beelden. Hier en daar hangt er een spiegel. Mischien moet dat aan te zien tot achterlaten bij de beelden.

In haar tekeningen en teksten vertoont AMVK seksualiteit en pornografie, de opbouwende samen met en samen, maar

doorheen mystiek. Maar staat en schrijft, filosofie, sociologie en erotiek in de taal van haar tekeningen: Nietzsche en Deleuze, Herbert Marcuse en Marguerite Yourcenar, een 14de-eeuwse heilige. AMVK worstelt met vragen zoals: wat gebeurt er als twee en één geschieden worden? Wat is de relatie tussen geest en lichaam? Zinnen lichaam en wereld: hoe verhoudt de mens zich tot het lichaam? Hoe ziet de menselijke hiel het menselijke lichaam? In omgekeerd, natuurlijk.

De onopgevoerde geslachten leiden tot een waarschuwing van beelden, erotische beelden, zelfs als de gewone zijn. AMVK tekent gewoonten, maar in kleurrijk, haar lijnen tekeningen zijn zelfstandig en vrij. Het is de klare lijn van de erotiek, maar van het obscure. Vrouwen zonder beelden, in de gedaanten van paard of vogel. Heeren en gebroeders. Vrouwen, kinderen, een paar met twee mannen. Metten met prikkers, getekend alsof ze uit een modelblad komen. De tekeningen van AMVK zijn gebieden en verlaten, ze roepen veel, een veel vragen op.

De tekeningen van AMVK zijn geheimzinnig en verleidelijk. Ze roepen veel, zeer veel vragen op

"Ik denk niet, ik teken", zegt AMVK. "De kop tekent, de hand denkt." Is het dus veel creatieve autonomie in de tekeningen? "Ik had op de lagere school veel tekenen", antwoordt Van Kerckhoven, "die om vroeg te tekenen was in een opbouw. En ik moet zeggen dat vandaag als ik mij af tekenen begint."

Als ik haar nu dit vraag hoe haar tekeningen zich verhoudt tot haar andere, multimediale werk, antwoordt ze breed: "Er is geen verhouding tot mijn ander werk. Ik zie het niet als een ander thema, als ik wil teken. Ik heb dan algeheel van de rest. Maar ik aan Fernando Pessoa zou vragen: hoe hij zijn verhoudt tot zijn andere schrijvende alter ego's."

Anne-Mie Van Kerckhoven, Wils is natuurlijk / Wils is Natuur tot 2 november in Wils, Van Wilsstraat 154, Brussel. Vrijdag, 11-19 uur, zaterdag 11-18 uur, tel. 02/340.00.50, www.wils.org